

1. В то время царь Ирод поднял руки на некоторых из принадлежащих к церкви, чтобы сделать им зло,

УПО: А Цар Ірод тоді підніс руки, щоб декого з Церкви гнобити.

KJV: Now about that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the church.

2. и убил Иакова, брата Иоаннова, мечом.

УПО: І мечем він стяв Якова, брата Іванового.

KJV: And he killed James the brother of John with the sword.

3. Видя же, что это приятно Иудеям, вслед за тем взял и Петра, --тогда были дни опресноков, --

УПО: А бачивши, що подобалося це юдеям, він задумав схопити й Петра. Були ж дні Опрісноків.

KJV: And because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.)

4. и, задержав его, посадил в темницу, и приказал четырем четверицам воинов стеречь его, намереваясь после Пасхи вывести его к народу.

УПО: І, схопивши його, посадив до в'язниці, і передав чотирьом чвіркам вояків, щоб його стерегли, бажаючи вивести людям його по Пасці.

KJV: And when he had apprehended him, he put him in prison, and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him; intending after Easter to bring him forth to the people.

5. И так Петра стерегли в темнице, между тем церковь прилежно молилась о нем Богу.

УПО: Отож, у в'язниці Петра стерегли, а Церква ревно молилася Богові за нього.

KJV: Peter therefore was kept in prison: but prayer was made without ceasing of the church unto God for him.

6. Когда же Ирод хотел вывести его, в ту ночь Петр спал между двумя воинами, скованный двумя цепями, и стражи у дверей стерегли темницу.

УПО: А як Ірод хотів його вивести, Петро спав тієї ночі між двома вояками, закутий у два ланцюги, і сторожа пильнувала в'язницю при дверях.

KJV: And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains: and the keepers before the door kept the prison.

7. И вот, Ангел Господень предстал, и свет осиял темницу. [Ангел], толкнув Петра в бок, пробудил его и сказал: встань скорее. И цепи упали с рук его.

УПО: І ось Ангол Господній з'явився, і в в'язниці засяяло світло. І, доторкнувшись до боку Петрового, він збудив його, кажучи: Мерщій вставай! І ланцюги йому з рук поспадали.

KJV: And, behold, the angel of the Lord came upon him, and a light shined in the prison: and he smote Peter on the side, and raised him up, saying, Arise up quickly. And his chains fell off from his hands.

8. И сказал ему Ангел: опояшьяся и обуйся. Он сделал так. Потом говорит ему: надень одежду твою и иди за мною.

УПО: А Ангол до нього промовив: Підпережися, і взуй сандалі свої. І він так учинив. І каже йому: Зодягнися в плаща свого, та й за мною йди.

KJV: And the angel said unto him, Gird thyself, and bind on thy sandals. And so he did. And he saith unto him, Cast thy garment about thee, and follow me.

9. [Петр] вышел и следовал за ним, не зная, что делаемое Ангелом было действительно, а думая, что видит видение.

УПО: І, вийшовши, він ішов услід за ним, і не знав, чи то правда, що робилось від Ангола, бо думав, що видіння він бачить.

KJV: And he went out, and followed him; and wist not that it was true which was done by the angel; but thought he saw a vision.

10. Пройдя первую и вторую стражу, они пришли к железным воротам, ведущим в город, которые сами собою отворились им: они вышли, и прошли одну улицу, и вдруг Ангела не стало с ним.

УПО: Як сторожу минули вони першу й другу, то прийшли до залізної брами, що до міста веде, і вона відчинилась сама їм. І, вийшовши, пройшли одну вулицю, і відступив Ангол зараз від нього.

KJV: When they were past the first and the second ward, they came unto the iron gate that leadeth unto the city; which opened to them of his own accord: and they went out, and passed on through one street; and forthwith the angel departed from him.

11. Тогда Петр, придя в себя, сказал: теперь я вижу воистину, что Господь послал Ангела Своего и избавил меня из руки Ирода и от всего, чего ждал народ Иудейский.

УПО: Сказав же Петро, опритомнівши: Тепер знаю правдиво, що Господь послав Свого Ангола, і видер мене із рук Іродових та від усього чекання народу юдейського.

KJV: And when Peter was come to himself, he said, Now I know of a surety, that the LORD hath sent his angel, and hath delivered me out of the hand of Herod, and from all the expectation of

the people of the Jews.

12. И, осмотревшись, пришел к дому Марии, матери Иоанна, называемого Марком, где многие собрались и молились.

УПО: А зміркувавши, він прийшов до садиби Марії, матері Івана, званого Марком, де багато зібралось й молилося.

KJV: And when he had considered the thing, he came to the house of Mary the mother of John, whose surname was Mark; where many were gathered together praying.

13. Когда же Петр постучался у ворот, то вышла послушать служанка, именем Рода,

УПО: І як Петро в фіртку брами постукав, то вийшла послухати служниця, що звалася Рода,

KJV: And as Peter knocked at the door of the gate, a damsel came to hearken, named Rhoda.

14. и, узнав голос Петра, от радости не отворила ворот, но, вбежав, объявила, что Петр стоит у ворот.

УПО: та голос Петрів розпізнавши, вона з радощів не відчинила воріт, а прибігши, сказала, що Петро при воротях стоїть!...

KJV: And when she knew Peter's voice, she opened not the gate for gladness, but ran in, and told how Peter stood before the gate.

15. А те сказали ей: в своем ли ты уме? Но она утверждала свое. Они же говорили: это Ангел его.

УПО: А вони їй сказали: Чи ти навісна? Та вона запевняла своє, що є так. Вони ж говорили: То Ангол його!

KJV: And they said unto her, Thou art mad. But she constantly affirmed that it was even so. Then said they, It is his angel.

16. Между тем Петр продолжал стучать. Когда же отворили, то увидели его и изумились.

УПО: А Петро й далі стукав. Коли ж відчинили, вони його вгледіли та й дивувалися.

KJV: But Peter continued knocking: and when they had opened the door, and saw him, they were astonished.

17. Он же, дав знак рукою, чтобы молчали, рассказал им, как Господь вывел его из темницы, и сказал: уведоьте о сем Иакова и братьев. Потом, выйдя, пошел в другое место.

УПО: Махнувши ж рукою до них, щоб мовчали, він їм розповів, як Господь його вивів із в'язниці. І сказав: Сповістіть про це Якова й браттю. І, вийшовши, він до іншого місця пішов.

KJV: But he, beckoning unto them with the hand to hold their peace, declared unto them how the Lord had brought him out of the prison. And he said, Go shew these things unto James, and to the brethren. And he departed, and went into another place.

18. По наступлении дня между воинами сделалась большая тревога о том, что сделалось с Петром.

УПО: Коли ж настав день, поміж вояками зчинилась велика тривога, що то сталося з Петром.

KJV: Now as soon as it was day, there was no small stir among the soldiers, what was become of Peter.

19. Ирод же, поискав его и не найдя, судил стражей и велел казнить их. Потом он отправился из Иудеи в Кесарию и [там] оставался.

УПО: А Ірод, пошукавши його й не знайшовши, віддав варту під суд, і звелів їх стратити. А сам із Юдеї відбув в Кесарію, і там перебував.

KJV: And when Herod had sought for him, and found him not, he examined the keepers, and commanded that they should be put to death. And he went down from Judaea to Caesarea, and there abode.

20. Ирод был раздражен на Тирян и Сидонян; они же, согласившись, пришли к нему и, склонив на свою сторону Власта, постельника царского, просили мира, потому что область их питалась от [области] царской.

УПО: А Ірод розгніваний був на тирян та сидонян. І вони однодушно до нього прийшли, і вблагали царського постельника Власта, та й миру просили, бо їхня земля годувалась з царської.

KJV: And Herod was highly displeased with them of Tyre and Sidon: but they came with one accord to him, and, having made Blastus the king's chamberlain their friend, desired peace; because their country was nourished by the king's country.

21. В назначенный день Ирод, одевшись в царскую одежду, сел на возвышенном месте и говорил к ним;

УПО: Дня ж призначеного Ірод убрався в одягу царську, і на підвищенні сів та й до них

говорив.

KJV: And upon a set day Herod, arrayed in royal apparel, sat upon his throne, and made an oration unto them.

22. а народ восклицал: [это] голос Бога, а не человека.

УПО: А натовп кричав: Голос Божий, а не людський!

KJV: And the people gave a shout, saying, It is the voice of a god, and not of a man.

23. Но вдруг Ангел Господень поразил его за то, что он не воздал славы Богу; и он, быв изъеден червями, умер.

УПО: І Ангол Господній уразив зненацька його, бо він не віддав слави Богові. І черва його зїла, і він умер...

KJV: And immediately the angel of the Lord smote him, because he gave not God the glory: and he was eaten of worms, and gave up the ghost.

24. Слово же Божие росло и распространялось.

УПО: Слово ж Боже росло та помножувалось.

KJV: But the word of God grew and multiplied.

25. А Варнава и Савл, по исполнении поручения, возвратились из Иерусалима (в Антиохию), взяв с собою и Иоанна, прозванного Марком.

УПО: А Варнава та Савл, службу виконавши, повернулись із Єрусалиму, узявши з собою Івана, що прозваний Марком.

KJV: And Barnabas and Saul returned from Jerusalem, when they had fulfilled their ministry, and took with them John, whose surname was Mark.